

ROTAD

Andakter - om Givande

Söndag

Markusevangeliet 12:17 Jesus sade: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Då häpnade de över honom.

När Jesus får frågan om det är rätt att betala skatt till kejsaren ber han om ett mynt. Sen visar han myntet och frågar - vems bild är det på det? Kejsarens svarar de. Det är då han ger svaret ovan. Om Jesus hade sagt "rätt att betala" eller "fel att betala" hade det gjort honom kriminell oavsett, antingen i judarnas ögon eller romarnas. Jesus inte bara kommer undan denna rävsax de utsätter honom för utan ger oss en djupare innebörd av givande. Vems bild bär du inom dig? I skapelsens början står det i Bibeln att Gud skapade oss till sin egen avbild. Det är rätt att ge de världsliga makthavarna det som tillhör dem i skatt osv., men också Gud det som tillhör honom. Han som präglat sin bild i varje människas hjärta längtar att få gåvan av oss.

Bän: Herre jag ger dig mitt hjärta. Lär mig förstå mitt sanna värde bland alla värderingar i denna världen. Amen.

Måndag

Matteusevangeliet 6:1–21 Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de ska lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön...

Jesus ger i det större textsammanhanget tre exempel på hur människor gör i sig goda handlingar men med fel motiv. Han säger "när", inte "om" de gör något gott. De ger alltså till de fattiga, de ber och fastar, men ändå vänds de från Gud. Motivet är att få anseende från omgivningen, snarare än ett uttryck för deras sanna relation till Gud. Jesus visar på hur tröttsam en sådan livshållning är. Visst, man får snabbt ut sin lön, uppmärksammas och får andras beundran. Men den valutan devalveras snabbt och anseendet är en rikedom som man hela tiden måste förtjäna och bevaka. Annat är det med handlingar som görs som äkta uttryck för vår relation med Gud, de verkar vara något som inte skapar stress och oro, utan ger en trygghet och ett lugn. Jesus omsorg verkar inte främst vara om varken vår, de fattigas eller kyrkans ekonomi, utan våra hjärtan. Stanna upp en stund och fundera vad ditt sätt att hantera dina pengar och ditt givande säger om dig och din relation till Gud?

Bön: Gud, hjälp mig att inte polera ytan för att människor ska gilla mig, hjälp mig att söka djupet hos dig som redan älskar mig. Led mig till att förvalta mina medel och tillgångar på ett sätt som gör att mitt hjärta har sitt hemmaskap i dig, Amen.

Tisdag

Markusevangeliet 12: 41-44 Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

Jesus säger orden "hon har gett mer än alla andra" och visar att han värderar vad pengar är värda på ett helt annat sätt än man brukar. Det är inte själva gåvan som är i centrum, eller vad pengarna ska kunna användas till. Istället ser Jesus givaren och bekräftar den fattiga änkan och hennes generositet. Hon blir ett exempel för lärjungarna och Jesus vänder (som så ofta) upp och ner på hur vi människor ser på stort och smått, och visar att hjärtat bakom är viktigare än själva handlingen. Hon visade stor generositet genom att ge det lilla hon hade, och det verkar vara viktigare för Jesus än gåvans storlek. Rent logiskt skulle man kunna tänka sig att Jesus kunde sagt till kvinnan att inte ge sin lilla peng, att hon hade haft mer nytta av den själv eftersom den var så liten. Men Jesus gör inte så. Kanske för att han vet värdet i att känna att man får vara med och bidra, att känna att man är med och bygger något större än sig själv.

Bön: Visa mig hur jag kan vara med och ge av det jag har för ett större syfte. Min tid, mitt hjärta och det jag äger. Ge mig mod att våga ge även när jag tycker det är litet, och tro att det jag ger kan bli till välsignelse för andra. Amen.

Onsdag

Johannesevangeliet 6:9-10 »Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?« Jesus sade: »Låt folket slå sig ner.« Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män.

Läser vi några verser till får vi veta att Jesus välsignade brödet, det delades ut och alla blev mätta. Tänk, att det var en lite pojke som kom till Jesus med det han hade. Han räknades inte ens in bland de 5000 män som var där. Och han hade tro för att Jesus kunde göra något med hans lilla matsäck. Naivt kan man kanske tycka. Men det han hade gav han till Jesus. Om vi ändå kunde komma till Jesus med samma barnsliga tro. Det lilla jag har kan han använda och göra till något stort.

Bön: Jesus hjälp mig att vara som ett barn som helt och hållet litar på vad du kan göra. Jag ger det jag har till dig och tackar för din välsignelse över det. Amen

Torsdag

2 Moseboken 35:29 Varje israelitisk man eller kvinna som kände sig manad att ge något till det arbete som Herren genom Mose befallt dem att utföra kom med en frivillig gåva åt Herren.

Tabernaklet var ett slags mobilt tempel, ett jättetält med exklusiva detaljer och altare som möjliggjorde deras sätt att fira gudstjänst. Israel var vid tillfället ett nomadfolk med enkla och flyktiga omständigheter, men de förvaltade viss rikedom från tiden i Egypten. Man anar att det just då inte var så lätt att få fram mer av dessa ädla tillgångar. Ändå så slöt folket på bred front upp och gav frivilligt allt som behövdes för att kunna skapa denna heliga plats, en Guds boning mitt ibland dem. Kontrasterna liknar oss på många sätt. Vår kyrka har ett byggnadstekniskt gott skick, ny ljusskylt och fasad. Ytan speglar innehållet. Det är en plats där det finns något av värde, associerat med kristen tro. Däremot behöver vi som samlas inte ha en fin eller exklusiv fasad. Vi kan identifiera oss med det kringvandrande folket. Man får ha hur slitna skor som helst och är ändå välkommen både att ta del av och bidra till kyrkan. I dagens text finns en tydlig uppmaning från Gud själv att samla in arbetskraft och material till bygget, men alla som ger verkar göra det av fri vilja som man känner sig manad. Så är det också hos oss, Gud ber oss om våra resurser för hans stora syften men ändå är det med fri vilja vi ger dem.

Bön: Jag ber för din stora Kyrka tillsammans med vår församling, låt allt vi gör och är berättat om dig. Tack för att jag får bära fram mina tillgångar med glädje, av fri vilja, till dig att tjäna ett större syfte än bara mig själv. Amen.

Fredag

Malaki 3:10 Kom med hela tiondet till förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Sätt mig på ett sådant prov, säger Herren Sebaot, då kommer jag att öppna himlens fönster och låta ymnig välsignelse strömma ner över er.

Att följa Jesus gäller livets alla områden, det är därför livet med honom kan vara befriande och utmanande på samma gång. Hur kan Mal 3:10 vara till befrielse och samtidigt utmana oss? Mal 3:10 uppmanar folket att ge en tiondel av det man har till templet. Tiondet hade en social och samhällelig funktion med syftet att hålla koll på landets tillgång till mat. I vår tid är församlingen uppbyggd på frivilligt engagemang och frikostiga gåvor; allt detta möjliggör satsningar som vi uppfattar är Guds vilja.

Överlag är svenskens materiella välstånd gott. Allt gott i våra liv kan riskera bli en avgud om vi missbrukar det. På så sätt kan generöst givande leda till befrielse, då pengarna inte längre äger oss. Samtidigt utmanar Mal 3:10 vår samtid. Är Gud verkligen intresserad av livet bortom det andliga? Jag uppfattar att givande i Bibeln har sin grund i tacksamhet till Gud. Det är av den anledningen som Gud kritiserar skenheliga offer eller avsaknaden av offer. Gud gör anspråk på hela livet och vårt gensvar i givande är ett sätt att visa tacksamhet och ge Gud all ära.

Bön: Herre, lär mig att vara tacksam över det jag har. Min önskan är att låta alla områden i mitt liv få ära Ditt namn. Amen.

Lördag

2 Korintierbrevet 9:7 Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte med olust eller tvång. Ty Gud älskar en glad givare.

Glädje är en stor motivator i allt givande. Jesus säger till och med “det är saligare att ge än att få”. Detta är även moderna forskare överens om. Vi mår väl av att ge. Gud har skapat oss med denna givandets förmåga och kryddat den med en belöning i form av glädje.

Gud själv är en givare. Av kärlek till hela världen utgav han sin son Jesus för oss alla. När han har gett en så dyrbar gåva till oss är han i sin tur glad över vårt gensvar. Våra gåvor kanske inte ser ut att vara så mycket, men det gläder Gud. Ja, han till och med älskar oss när vi ger av glädje, för då återspeglar vi hans väsen.

Det finaste och mest värdefulla vi kan ge är vårt hjärta. När du ger av dina pengar så ska de inte bara komma från ditt bankkonto utan från ditt hjärtas konto. Det ser Gud och ler över med välbehag i blicken.

Bön: Tack för glädjen som du ger mig när jag ger. Lär mig lita på dig i mitt givande så att jag kan ge även när det tar emot. Tack för att du älskar mig. Amen.